

ОТТОКАРЪ.

А-а-а! Това е вѣрниятъ мой подданикъ Мюниусъ.

МЮНИУСЪ.

Сжзаклѣтие е сжстадено противъ ваше височество.

ОТТОКАРЪ.

Зная азъ това. Само имената на началниците още не зная.

МЮНИУСЪ.

Прѣвиятъ и най-разяренниятъ сжзаклѣтникъ е капитанъ Рануки. Послѣ него сж студентниятъ Улрихъ и сукиарниятъ фабрикантинъ Фрицларъ.

ОТТОКАРЪ.

Вие сте хрисими, Мюниусе, и не обичате да говорите за себѣ си. Но да поговориме малко по-откровенно. Кажете ми, за колко цѣните главата си?

МЮНИУСЪ.

Главата си, господине? Кжлна ви са въ името на Авраама и на сичките свѣти патриарси! . . . Случи ми се неочѣкванъ случай и азъ познахъ . . . Главата си? Азъ не мога да ви кажа това.

ОТТОКАРЪ.

И това е чиста хрисимостъ отъ вашата страна. Азъ я цѣна за триста хиляди гулдена отъ чисто злато. Ей! Кажете на стражарете да вардатъ добре тие триста хиляди гулдени, или, азъ искамъ да рѣка, тоя добаръ Мюниусъ. (Стражата извежда Мюниуса.)

МЮЗЕДИНЪ.

Аллахъ, аллахъ.